

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת- במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מדקתני סיפא חייב - שמע מינה רבי יהודה היא.												◇
רישא במאי עסיקנא?												◇
אי בחולה שיש בו סכנה												!
מותר מיבעי ליה												⚡
ואי בחולה שאין בו סכנה												!
חייב חטאת מיבעי ליה												⚡
לעולם בחולה שיש בו סכנה, ובדין הוא דליתני מותר, ואידי דבעי למתני סיפא חייב - תנא נמי רישא פטור.												◇
אם בשביל החולה שיישן - לא יכבה, ואם כבה - פטור אבל אסור	והדתני רבי אושעיא:											⚡
ההיא בחולה שאין בו סכנה, ורבי שמעון היא.												!
שאול שאילה זו לעילא מרבי תנחום דמן נוי: מהו לכבות בוצינא דנורא מקמי באישא בשבתא?												⚡
אנת שלמה, אן חכמתך אן סוכלתנותך לא דייך שדברייך סותרין דברי דוד אביך, אלא שדברייך סותרין זה את זה - דוד אביך אמר (תהלים קטו) לא המתים יהללו יה ואת אמרת (קהלת ד) ושבת אני את המתים שכבר מתו, וחזרת ואמרת (קהלת ט) כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת	פתח ואמר: [רבי תנחום דמן נוי]											⚡
לא קשיא, הא דקאמר דוד לא המתים יהללו יה הכי קאמר: לעולם יעטוק אדם בתורה ובמצות קודם שימות, שכיון שמת - בטל מן התורה ומן המצות, ואין להקדוש ברוך הוא שבת בו												!
מאי דכתיב (תהלים פח) במתים חפשי - כיון שמת אדם נעשה חפשי מן התורה ומן המצות.	והיינו דאמר רבי יוחנן:											■
ודקאמר שלמה ושבת אני את המתים שכבר מתו - שכשחטאו ישראל במדבר עמד משה לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר כמה תפלות ותחנונים לפניו ולא נענה, וכשאמר (שמות לב) זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך - מיד נענה, ולא יפה אמר שלמה ושבת אני את המתים שכבר מתו?												!
דבר אחר: מנהגו של עולם, שר בשר ודם גזור גזרה ספק מקיימין אותה ספק אין מקיימין אותה, ואם תמצא לומר מקיימין אותה - בחייו מקיימין אותה, במותו - אין מקיימין אותה. ואילו משה רבינו, גזר כמה גזירות ותיקן כמה תקנות, וקיימות הם לעולם ולעולמי עולמים. ולא יפה אמר שלמה ושבת אני את המתים וגו'?												!
דבר אחר: ושבת אני וגו' - כדרב יהודה אמר רב												!
מאי דכתיב (תהלים פו) עשה עמי את הטובה ויראו שנאי ויבושו - אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, מחול לי על אותו עון	דאמר רב יהודה אמר רב:											!
אמר לו: מחול לך.												■
אמר לו: עשה עמי את בחיי												■
אמר לו: בחיך איני מודיע, בחיי שלמה בנך אני מודיע.												■
כשבנה שלמה את בית המקדש ביקש להכניס ארון לבית קדשי הקדשים, דבקו שערים זה בזה.												■
אמר שלמה עשרים וארבעה רגלות ולא נענה. פתח ואמר: (תהלים כד) שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, רהטו בתריה למיבלעיה, אמרו: (תהלים כד) מי הוא זה מלך הכבוד? אמר להו: ה' עוזו וגבור. חזר ואמר: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה ולא נענה.												■
כיון שאמר (דברי הימים ב' 1) ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך - מיד נענה.												■
באותה שעה נהפכו פני כל שונאי דוד כשולי קדירה, וידעו כל העם וכל ישראל שמחלו לו הקדוש ברוך הוא על אותו עון.												■
ולא יפה אמר שלמה ושבת אני את המתים שכבר מתו?												!
והיינו דכתיב (מלכים א' ח) ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו:												■
וילכו לאהליהם - שמצאו נשותיהן בטהרה.												■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

שבת- במה מדליקין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שמחים - שנהנו מזיו השכינה.										■	■	◇
וטובי לב - שנתעברו נשותיהן של כל אחד ואחד וילדה זכר.										■	■	◇
על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו - שמחל לו על אותו עון										■	■	◇
ולישאל עמו - דאחיל להו עון דיום הכפורים.										■		◇
ודקאמר שלמה כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת - כדרב יהודה אמר רב										!		◇
מאי דכתיב (תהלים לט) הודיעני ה' קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני, אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם, הודיעני ה' קצי	דאמר רב יהודה אמר רב:									■	!	◇
אמר לו: גורה היא מלפני שאין מודיעין קצו של בשר ודם.										■	!	◇
ומדת ימי מה היא?										■	!	◇
גורה היא מלפני שאין מודיעין מדת ימיו של אדם.										■	!	◇
ואדעה מה חדל אני										■	!	◇
אמר לו: בשבת תמות.										■	!	◇
אמות באחד בשבת										■	!	◇
אמר לו: כבר הגיע מלכות שלמה בנך, ואיך מלכות נוגעת בחברתה אפילו כמלא נימא.										■	!	◇
אמות בערב שבת										■	!	◇
אמר לו: (תהלים פד) כי טוב יום בחצריך מאלף. טוב לי יום אחד שאתה יושב ועוסק בתורה מאלף עולות שעתיד שלמה בנך להקריב לפני על גבי המזבח.										■	!	◇
כל יומא דשבתא הוה יתיב וגריס כולי יומא										■	!	◇
ההוא יומא דבעי למינח נפשיה קם מלאך המות קמיה ולא יכיל ליה, דלא הוה פסק פומיה מגירסא.										■	!	◇
אמר: מאי אעביד ליה? הוה ליה בוסתנא אחורי ביתיה, אתא מלאך המות סליק ובחיש באילני, נפק למיחזי.										■	!	◇
הוה סליק בדרגא, איפחית דרגא מתותיה, אישתיק ונח נפשיה.										■	!	◇
שלח שלמה לבי מדרשא: אבא מת ומוטל בחמה, וכלבים של בית אבא רעבים, מה אעשה?										■	!	◇
שלחו ליה: חתוך נבלה והנח לפני הכלבים, ואביך - הנח עליו ככר או תינוק וטלטלו.										■	!	◇
ולא יפה אמר שלמה (קהלת ט) כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת?											!	◇
ולענין שאילה דשאלנא קדמיכון: נר קרויה נר, ונשמתו של אדם קרויה נר, מוטב תכבה נר של בשר ודם מפני נרו של הקדוש ברוך הוא.	[רב תנחום דמן נוי]										!	◇
רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:											■	◇
תחילתו דברי תורה וסופו דברי תורה											■	◇
תחילתו דברי תורה - דכתיב (קהלת א) מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול תחת השמש											■	◇
תחת השמש הוא דאין לו, קודם שמש - יש לו.	ואמרי דבי רבי ינאי:										■	◇
סופו דברי תורה - דכתיב (קהלת יב) סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם.											■	◇
מאי כי זה כל האדם?											^	◇
כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה.	רבי אלעזר:										!	◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שקול זה כנגד כל העולם כולו.	רבי אבא בר כהנא											⊖	ל:
לא נברא כל העולם כולו אלא לצוות לזה.	שמעון בן עזאי אומר, ואמרי לה שמעון בן זומא:											⊖	ל:
ומאי דבריו סותרין זה את זה?												^	ל:
כתיב (קהלת ז) טוב כעס משחוק וכתיב (קהלת ב) לשחוק אמרתי מהולל.												⊖	ל:
כתיב (קהלת ח) ושבחתי אני את השמחה וכתיב (קהלת ב) ולשמחה מה זה עשה.												⊖	ל:
לא קשיא טוב כעס משחוק - טוב כעס שכינס הקדוש ברוך הוא על הצדיקים בעולם הזה, משחוק שמשחק הקדוש ברוך הוא על הרשעים בעולם הזה. ולשחוק אמרתי מהולל - זה שחוק שמשחק הקדוש ברוך הוא עם הצדיקים בעולם הבא.												⊖	ל:
ושבחתי אני את השמחה - שמחה של מצוה, ולשמחה מה זה עשה - זו שמחה שאינה של מצוה.												⊖	ל:
ללמדך שאין שכירה שורה לא מתוך עצבות ולא מתוך עצלות ולא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שיחה ולא מתוך דברים בטלים, אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר (מלכים ב' ג) ועתה קחו לי מנגן ויהי כנגן המנגן ותהי עליו יד ה'.												⊖	ל:
וכן לדבר הלכה.	רב יהודה:											⊖	ל:
וכן לחלום טוב.	רבא:											⊖	ל:
איני?												⊖	ל:
כל תלמיד חכם שיושב לפני רבו ואין שפתותיו נוטפות מר - תכוינה, שנאמר (שיר השירים ה) שפתותיו שושנים נוטפות מור עבר, אל תקרי מור עבר אלא מר עובר, אל תקרי שושנים אלא שושנים	והאמר רב גידל אמר רב:											⊖	ל:
לא קשיא, הא - ברבה והא - בתלמיד.												⊖	ל:
ואיבעית אימא: הא והא ברבה, ולא קשיא, הא - מקמי דלפתה, הא - לבתר דפתה.												⊖	ל:
כי הא דרבה, מקמי דפתה להו לרבנן אמר מילתא דבדיחותא, ובדחי רבנן. לסוף יתיב באימתא ופתח בשמעתא.	[רבה]											⊖	ל:
ואף ספר משלי בקשו לגנוז, שהיו דבריו סותרין זה את זה.												⊖	ל:
ומפני מה לא גזוהו												⊖	ל:
ספר קהלת לאו עיינין ואשכחינן טעמא? הכא נמי ליעיינן.	אמרי:											⊖	ל:
ומאי דבריו סותרים זה את זה												^	ל:
כתיב: (משלי כו) אל תען כסיל כאולתו, וכתיב (משלי כו) ענה כסיל כאולתו												⊖	ל:
לא קשיא, הא - בדברי תורה, הא - במילי דעלמא.												⊖	ל:
כי הא דההוא דאתא לקמיה דרבי, אמר ליה: אשתך אשתי ובניך בני.												⊖	ל:
אמר ליה: רצונך שתשתה כוס של יין?	[רבי]											⊖	ל:
שתה ופקע.												⊖	ל:
ההוא דאתא לקמיה דרבי חייא, אמר ליה: אמך אשתי ואתה בני.												⊖	ל:
אמר ליה: רצונך שתשתה כוס של יין?	[רבי חייא]											⊖	ל:
שתה ופקע.												⊖	ל:
אמר רבי חייא: אהניא צלותיה לרבי דלא לשווייה בני ממזרי.	[רבי חייא]											⊖	ל:
דרבי כי הוה מצלי, אמר: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתצילני היום מעוז ומעוזות פנים.	[רבי]											⊖	ל:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer proof-ראיה
מקרא-key:	

שבת-במה מדליקין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
בדברי תורה מאי היא?													◇	ל:
עתידה אשה שתלד בכל יום, שנאמר (ירמיהו לא) הרה ויולדת יחדיו.	כי הא דיתיב רבן גמליאל וקא דריש:												◇	ל:
ליגלג עליו אותו תלמיד, אמר: אין כל חדש תחת השמש	[רבן גמליאל]												◇	ל:
אמר לו: בא ואראך דוגמתן בעולם הזה, נפק אחוי ליה תרנגולת.	[רבן גמליאל]												◇	ל:
ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש: עתידים אילנות שמוציאין פירות בכל יום, שנאמר (יחזקאל יז) ונשא ענף ועשה פרי, מה ענף בכל יום - אף פרי בכל יום.	[רבן גמליאל]												◇	ל:
ליגלג עליו אותו תלמיד, אמר: והכתיב אין כל חדש תחת השמש	[רבן גמליאל]												◇	ל:
אמר לו: בא ואראך דוגמתם בעולם הזה, נפק אחוי ליה צלף.	[רבן גמליאל]												◇	ל:
ותו יתיב רבן גמליאל וקא דריש: עתידה ארץ ישראל שתוציא גלוסקאות וכלי מילת, שנאמר (תהלים עב) יהי פסת בר בארץ.	[רבן גמליאל]												◇	ל:
ליגלג עליו אותו תלמיד, ואמר: אין כל חדש תחת השמש	[רבן גמליאל]												◇	ל:
אמר ליה: בא ואראך דוגמתן בעולם הזה, נפק אחוי ליה כמיהין ופטריות, ואכלי מילת - נברא בר קורא.	[רבן גמליאל]												◇	ל:
לעולם יהא אדם ענותן כהלל ואל יהא קפדן כשמאי.	תנו רבנן:												◇	ל:
מעשה בשני בני אדם שהמרו זה את זה, אמרו: כל מי שילך ויקניט את הלל - יטול ארבע מאות זוז.													◇	ל: